

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljavatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od Štiristopne petit-vrstre po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Shod kranjskih trgovcev in obrtnikov.

"Slovenec" je v silnem strahu zaradi shoda kranjskih trgovcev in obrtnikov. Na deželi vre, zlasti v kraju, koder vsled cerkvene propagande propadata trgovina in obrtnost, in "Slovenec" ima torej obilo vzrokov, da se trese, saj nam shod ne poda samo slike o delovanju konsumnih društev in sploh klerikalne gospodarske organizacije, nego vstvari tudi samostojno organizacijo trgovcev in obrtnikov, s katero se bodeta ta dva velevažna faktorja ubranila klerikalnih naklepov.

"Slovenec" ne ve shodu in nameri kranjskih trgovcev in obrtnikov ničesar pametnega ugovarjati, zato pa nastavlja trgovcem in obrtnikom svoj revolver na prsa in jim grozi z bojem na življenje in smrt, ako se shoda udeleže.

Te grožnje so samo dokaz klerikalne jeze, ker se je trgovski in obrtni stan začel naposled gibati in se braniti tistih, ki ga hočejo ubiti. "Slovenčev" divjanje zavednih trgovcev ne bo oplašilo, nego jih mora še vzpodbjati k resnemu delu. Ako bi krepka organizacija trgovcev in obrtnikov ne obetala sadu, ako bi od nje ne bilo pričakovati izdatne obrambe trgovskih in obrtnih interesov, ali bi se je klerikalci tako bali, da se strahu kar tresejo? Gotovo ne! Katoliški revolver, grožnja, da pojde ves cerkveni aparat v boj proti trgovcem in obrtnikom, ako ne vpogne svoje glave pod klerikalni jarem, kaže najbolje, kako dobro spoznavajo klerikalci pomem trgovske in obrtne organizacije, kako uvidevajo, da ta organizacija omeji njihovo pogubno počenjanje na gospodarskem polju in mu naredi tudi konec.

V "Slovenčevi" ponedeljski notici proti shodu trgovcev in obrtnikov se naglaša, da je klerikalna organizacija osnovana na zakoniti podlagi, in se zato le osmeši, kdor

kliče oblastvo proti nji na pomoč, češ, osrednja vlada ji je naklonjena, kar kaže izdaten dar 2000 gld. "Gospodarski zvezzi".

Na to "Slovenčev" trditev je treba nekoliko odgovora. Trgovci in obrtniki bočejo pač, naj se zakon o pridobitvenih zadrugah premeni tako, da se ne bodo njegove pomankljivosti mogle več tako izkorističati, kakor sedaj. To zahteva tudi ogromna večina poslanske zbornice in mej drugimi zahtevajo tudi nemški krščanski socijalisti, ki so v državnem zboru na polna usta priznali, da je tista socijalna struja, ki stvarja konsumna društva, naravnost komunistična in protimonarhična in da se ž no ubija steber socijalnega reda in monarhije.

Tako premembo zakona zahtevajo trgovci in obrtniki in ker je naklonjena velika večina parlamenta, se prej ali slej tudi doseže. Dokler pa se to ne zgodi, zahtevajo trgovci in obrtniki, da vlada storji svojo dolžnost in ne dopušča več tistega sistematičnega kršenja sedaj veljavnega zakona, kakršno je navadno pri vseh konsumnih društvih. Pri nas je doslej vlada dovoljevala konsumnim društvom, da so počenjala, kar so hotela, in je bila gluha in slapa za vse pritožbe. V tem oziru zahtevajo trgovci in obrtniki, da vlada izpoljuje svojo dolžnost, a če tega ne bo hotela storiti, jo bode trgovska in obrtna organizacija znala k temu prisiliti.

"Slovenec" se sklicuje na vladno podporo "Gospodarski zvezzi", češ, to je dokaz, da vlada spoznava dobiti upliv klerikalne organizacije na Kranjskem in da odobrava njen delovanje. Ministerstvo je res dovolilo "Gospodarski zvezzi" 2000 gld. podporo, a dovolilo jo je, ne da bi bilo poučeno o delovanju "Gospodarske zvezze". Pri dovoljevanju državnih podpor je — in naj se gre za še tako malenkostne svote — vedno navada, da zahteva ministerstvo od pristojne deželne vlade, naj o dotičnem društvu, ki prosi podporo, poroča, ali

je podpora vredno ali ne. V slučaju "Gospodarske zvezze" pa se to ni zgodilo, kranjska deželna vlada ni bila nič vprašana. Klerikalni poslanci so najbrž slutili, da deželna vlada kraj najboljše volje ne bo mogla o "Gospodarski zvezzi" ugodno poročati, in so preprečili, da se je vlada vprašala. Ministerstvo je s to podporo storilo veliko napako. Kako pride vlada do tega, da z državnimi sredstvi podpira društvo, katera dela na pogin trgovinstva in obrtnosti? Kranjski trgovci in obrtniki protestujejo z vso odločnostjo proti temu, toliko bolj, ker je "Gospodarska zvezza" v najnovejšem času začela sama kupčevati z umetnimi gnojili, kar je v direktnem nasprotju z njennimi pravili.

V očigled takim nečuvenim razmeram, v očigled takemu sistematičnemu kršenju veljavnih zakonov ne preostaja trgovcem druga pot, kakor da se združijo v krepko falango v obrambo svoje eksistence in v ohranitev prepotrebne trgovskega in obrtnega stanu na Kranjskem.

Torej na shod dne 6. aprila vsi kakor jeden mož, in zmaga bude poštena in pravična stvar!

Učiteljske želje.

Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani je deželnemu odboru predložilo peticijo, s katero opozarja deželni zbor hvaležno priznavajoč, kar je storil za učiteljstvo, na one nedostatke v pravnih razmerah kranjskega učiteljstva, spričo katerih trpi učiteljski stan krivico, in katerih odprava bi ne provzročila deželi naši nepremagljivih denarnih žrtv. Razmere, ki so nujno potrebne prenaredbe, so po tej peticiji naslednje:

I. Petletnice. Delovanju učiteljstva in njegovemu ugledu popolnoma neprimerne so petletnice. Po dosedaj veljavnih določbah

so odmerjene po 40 gld., to je mesečno po 3 gld. $3\frac{1}{2}$.

Po petletnem delovanju, ki mora biti v popolno zadovoljstvo predstojnikov, se pripozna učitelju in učiteljici 3 gld. $3\frac{1}{2}$, kr. več plače kakor prej! Znano je, da vsak uslužbenec, bodisi katerega koli stanu, avanza v teku petih let gotovo za več nego za 40 gld. Celo vsakemu rokodelskemu pomočniku se izboljša plača v teku petih let gotovo za večji znesek kakor kranjskemu učiteljstvu.

V nobenem razmerju pa niso učiteljske petletnice z onimi državnimi uradnikov XI., X. in IX. plačilnega razreda. Visoki deželni zbor bi izvršil le svojo sveto dolžnost, da pripozna kranjskemu učiteljstvu, katerega uspešno delavnost pripoznavajo vselej in povsod petletnice po sto goldinarjev.

II. Aktivitetne doklade. Po regulaciji uradniških plač je razlika med plačami učiteljstva in med plačami državnih uradnikov XI., X. in IX. plačilnega razreda še večja nego je bila prej. Ob boljših uradniških plačah se je po nekaterih kraju dvignila tudi draginja, ki jo čuti zlasti učiteljstvo jako bridko in ki pritiska nanj z neprebitino silo.

Ker stremi in z vsemi silami deluje vse avstrijsko učiteljstvo na to, da se njegove plače vzpostavijo plačam državnih uradnikov XI., X. in IX. plačilnega razreda in da se vsaj deloma parallelizirajo dohodki učiteljstva z onimi državnimi uslužbencem zadnjih treh plačilnih razredov do časa, ko bodo tudi plače vsega avstrijskega učiteljstva urejene enako plačam državnih uradnikov že večkrat imenovanih treh plačilnih razredov, naj dovoli visoki deželni zbor štajerski vsemu kranjskemu učiteljstvu aktivitetne doklade po sto goldinarjev na leto.

III. Pokojninski zakon. V vis. deželni zbornici se je že poudarjala potreba preuredbe pokojninskega zakona. Njegova dolžila prejemkov vdov in sirot so tako malenkostna, da nikakor ne zadostujejo v

šati ... Vstopi s kozarcem vina v roki iz druge sobe. Ironičen posmeh se mu giblje na ustnih. Govori krepko in gladko s sarkastičnim akcentom:

Vi iščete razlike tam mej nami,
kjer prav za prav razlike ni nikake!
In to je pač nesporazumljene,
izvirajoče iz nejasnih pojmov!
Ljudje smo vsi.

In ker sem človek,
nič mi ni tuje, kar človeško je!

In kje razlika bila bi med nami?
Razlika je, prijatelji, pa kakšna?
Ko vi izplili ste požirek zadnji
iz kupice, ki zove se živiljenje,
povezne smrt to prazno kupico —
in nihče več ne vpraša, kaj ste pili,
s čim bila je napolnjena posoda . . .

A mi „poetje“ in umetniki —
mi pa smo norci preokritosrčni.
Mi vse povemo, kaj smo kdaj užili,
mi vse povemo, kaj smo pretrpeli!
Živiljenje svoje vlivamo mi v pesmi . . .

In radovednim soljudem v zabavo
in pa spomin pikanten za seboj
zanamcem in rojakom svojim ljubim
zapusčamo mi norci, mi poetje,
„zaljubljenci“ in pa . . . in pa „prijaci“
to srce svoje v poezijah svojih!
V modrijani ste, a mi smo norci!
In to razlika je med nami vsa — — —

(Konec prih.)

LISTEK.

Slovensko gledališče.

Prešernov večer dne 20. t. l.

Predstavo v ponedeljek zvečer je predila intendantca slovenskega gledališča v korist Prešernovemu spomeniku, ki ga bodo postavili v Ljubljani prvaku slovenskih pesnikov.

To je tako častno za vodstvo slovenskega gledališča!

Prva točka vzporeda, ki je obsegal razen te in zadnje točke zgodlj naših književnikov in skladateljev proizvode, ki so jih ustvarili v proslavo imena velikana Prešerna, je bila overturna k Foersterjevi operi "Gorenjski slavček". Vojaški orkester je igral pod večim vodstvom g. kapelnika Beniška to prelepo, bogato instrumentirano, živiljenja kipečo skladbo takočno in izrazovito ter je zbudil mej poslušalstvom mnogo glasnega priznanja.

Potem so igrali Josipa Stritarja dramatično pesem "Prešernov god v Elijiju". Zdravega, pristno "ribniškega" humorja polna Stritarjeva pesem je dosegla še na odru — lepo uprizorjena in igrana — polno veljavno. Možje, ki so temeljni kamoni naši kulturni zgodovini, so stali in

govorili pred nami. Videli smo Prešerna (g. Inemann) in slavne može, ki so mu prišli častitati za god: Vodnika (g. Verovšek), Trubarja (g. Housa), Cojza (g. Danilo), Linharta (g. Fedyczekowski), Čopa (g. Deyl), Kopitarja (gosp. Orehek) in Metelka (g. Lovšina). A klanjat so se mu prišli tudi pravki drugih narodov: Goethe (g. Polašek), Homer (g. Puš) in Petrarka (g. Mihajlovič). Vodnik — oče slovenske pesmi — je imel prvi besedo. Potem so stopali k Prešernu drugi in mu častitali v duhovitih in dovitnih besedah. Prav razposajeno so jo potlej rezali častiti naši može ob dobrem "dolenjcu" in klobasah v "nebeški slavi".

Zabavali so se izborni, in ž njimi se je zabavalo tudi občinstvo, ki se je prav srčno smejalo neprisilenemu Stritarjevemu humorju. Eno napako ima pa venderle ta njegova pesem — prekratka je! Gg. igralci, ki so imeli izborne maske, (maskiral jih je g. Housa), so imenitno pogodili in izvršili svoje uloge. Ugajali so nam vsi, zlasti pa gg. Inemann in Lovšin. Ko je pala zavesa, je občinstvo navdušeno in dolgo trajno plaskalo.

Gosp. Noll je potem zapel tri sasosevne, ki so zloženi na Prešernove besede. Pel je s čutom, s svežim in krepkim glasom Kamila Maška, "Nezakonsko mater" in "Kam?" ter Fr. S. Vilharjevega

"Mornarja". Petje je spremil na klavirju g. Benišek.

Dramatični prizor iz Prešernovega živiljenja "Prešeren v gostilni, Pri zlatem grozdju", ki ga je spisal Anton Ašker, se vrši leta 1847. in ni nikaka prigodna pesem, nego je resno delo, polno sarkazma in ironije, ki ima stalno literarno vrednost. Ašker ga je spisal, da pokaže razliko med pesnikom in človekom. Izletniki, filisterska meščanska družba, se vrne s Šmarne gore ter krene mejpotoma v gostilnico "Pri zlatem grozdju", da se okrepe in počije od pota. Na mizi leže "Novice" in "Čebelica", in ko jim prinese krčmar Prešernove pesmi, ki so tedaj izšle, se začne družba razgovarjati o pesnikih in seveda tudi o Prešernu, ki baš tedaj vstopi v drugo sobo in kjer neopažen posluša to zabavljanje in kritikovanje. "Kaj prav za prav so vsi pesniki?" vpraša kontrolor Strah (g. Verovšek) in odgovarja sam: "Ljudje ko mi! Nič več in pa nič manj!" A meščan Uličar (g. Orehek) in literat Črv (g. Danilo) povesta še več, to namreč, da so vsi pesniki — pijanci, in pijanec je tudi naš Prešeren, pijanec in zaljubljenec — nič več in pa nič manj!

"I, v čem se razločujejo od nas?
Lepo vas prosim, v čem, povejte v čem?"

Prešeren ni mogel dlje mirno poslu-

pokritje najnajnejših življenskih potreb vдовljene učiteljeve žene in nje otrok. In tu je treba odpomoči, kar stori visoki deželnini zbor najlože s tem, da določi za pokojnino vdov eksistenčni minimum 500 gld. in za vsakega otroka po 100 gld., ali če uredi pokojninski zakon, ki določa prejemke vdov in sirot, enako določilom pokojninskega zakona za državnih uradnikov vdove in sirote XI, X in IX plačilnega razreda.

Takisto krivična so določila pokojninskega zakona za učitelje. Po tem zakonu se odmerja pokojnina od pet do pet let, tako da ne štejejo na pr. onemu, ki služi 39 let vseh 39 let, temveč le 35 let — ostala štiri leta ne veljajo nič! To je očvidna krivica, ki jo je treba poravnati s tem, da bodo veljala pri odmerjanju pokojnine vsa leta.

Pravično in temeljito rešitev pokojninskega zakona priporoča podpisano društvo posebno toplo visokemu deželnemu zboru, ker ne bo ž njim zagotovljena učiteljsku samo dostojejša mirovinu, temveč mu bo pridobila večjo veljavno in večji ugled v socijalnem življenju.

IV. Službena doba. Štiridesetletno službeno dobo naj skrči visoki deželnini zbor na pet in trideset let.

Učiteljevanja ni nikakor primerjati s poslem drugih stanov, ki zavzemajo v socijalnem oziru isto ali enako stopnjo. Učitelj mora dan za dnevom prebiti v zaduhli, z otroci natlačeni sobi, v pokvarjenem, nezdravem zraku. Da deluje uspešno, mora napenjati vse svoje duševne in telesne sile do skrajne meje ves čas svojega službovanja. Prebiti mora mnogo žaljenja in nasprotovanja od šoli nepriznajnih staršev, a prebiti mu je tudi mnogo jeze spriča početja pokvarjenih otrok. V vedni skribi je, da ustreza mnogobrojnim zahtevam, ki jih stavijo nanj šolske oblasti in šolski predstojniki. Vrh tega pa se mora boriti za svoj in svojcev obstanek. Tako naporno delovanje povzroča nervoznost in iz nje izvirajoče bolezni. V razvedri nima ni sredstev ni časa, ker mora po pouku prarabljati čas bodisi v popravljanje naloga, bodisi v pisanje uradnih spisov, bodisi v druga opravila, ki mu donašajo kaj postranskega zasluga. Državna uprava je že davno pripoznala težavo učiteljskega službovanja in zato je c. kr. profesorjem odmerila le tridesetletno službovanje.

Ako je torej temu stanu dovoljen pokoj po tridesetih letih, ga zasuži izvestno tudi ljudsko šolsko učiteljstvo. Saj je proti vsi logiki, da delaj delavec ob slabli placi težje delo kakor drugi ob boljši placi in lažjem poslu, in pamet sama mora razsoditi, da je ljudsko šolski učitelj potreben prej počitka nego kdo drugi, saj ni stanu, ki bi moral pri izvrševanju svojih dolžnosti prebiti toliko truda in toliko odgovornosti kakor ljudsko šolsko učiteljstvo.

Pa če vse to nič ne velja — humaniteta se mora temu protiviti, da si mora osivel, od službenega napora izmučen učitelj, ki je daroval vse svoje duševne in telesne sile povzdigi šolstva in s tem blaginji domovine, še v visoki starosti služiti vsakdanji kruh s težkim delom, da ne sme biti deležen tolikanj potrebnega in zaslugega počitka.

Visoki deželnini zbor! Statistika nam kaže, da je umrljivost med učiteljstvom izmed vseh stanov največja, in jako nizki so odstotki onih, ki so deležni poščitka na večer svojega življenja. Kranjsko učiteljstvo službuje danes s prepričanjem, da malokdo doživi dobo, ko sme in more v pokoj, zakaj naporno in utrudljivo delo mu ne da učakati one starosti, ki jo mora vsak doseči, ako hoče imeti štiridesetletno števno let za seboj. Zavest pa, da se mora človek enakoverno truditi do zadnjega zdihljeja in da mu ni pričakovati mirnih in vsaj deloma brezskrbnih dni, ne veča veselja do učiteljskega stanu.

V. Leta provizoriškega službovanja. Tudi to je nedostatek v pravnih razmerah kranjskega učiteljstva, da mu ne uštevajo let provizoriškega službovanja v službeni čas. Ta določba je popolnoma neutemeljena in docela krivična.

Zrelostno spričevalo prizna kandidatu in kandidatinji popolno usposobljenost, samostojno opravljati učiteljevanje. Na podlagi tega izpričevala imenujejo c. kr. okr. šolski sveti kandidate in kandidatinje učiteljem in učiteljicam — ne kakim učitelj-

skim praktikantom in praktikantinjam. Oboji izvršujejo posel mnogokrat samostojno na jednorazrednicah v polno zadovoljnost svojih nadzornikov. In to dobo provizoriškega službovanja morajo dati učitelji in učiteljice povrhu itak neizmerno dolgi štiri desetletni službeni dobi, da služijo v najugodnejšem slučaju dva in štiri deset let, ako hočejo uživati celo pokojnino!

Še bridkejše pa občutijo to naredbo oni, ki so delali drugo izkušnjo še pred uvedbo novega ljudsko šolskega zakona z dne 25. vel. travna 1868. l. drž. zak. št. 48. Tem se ni takrat mudilo k usposobljenostnemu izpitu, ker niso imeli takrat niti kot definitivni učitelji pravice do pokojnine. Poleg tega pa so tedanje izpraševalne komisije pošljale čestokrat učitelje, ki so se oglasili k izkušnji, domov, ne da bi jih bile izprašale. In sicer se je to zgodilo, kadar se ni oglasilo zadostno število kandidatov. To trditev bi lahko podprt z imeni še sedaj službujočih učiteljev. Ako je v tedanjih časih napravil učitelj iz oddaljenega kraja pot v Ljubljano, in to ne da bi bil napravil izkušnjo, je moral zaradi znanih tedanjih gmotnih razmer odložiti zopetno potovanje za več let, da si je mej tem časom s stradanjem privarčeval potreblno potnino. Na ta način so izgubili po 7—10 in več službenih let in sedaj morajo brez lastne krvide toliko dlje služiti, da so deležni cele pokojnine. Prav je sicer, da se zahteva od učitelja (oziroma učiteljice) izkušnja učiteljske usposobljenosti, to pa le zato, da ne pusti v nemar svojih nadaljnjih študij, pač pa da se izobrazuje in doseže večjo stopnjo omike in si pridobi več znanja. Nikakor se pa ne sme misliti, da je učiteljevo delovanje zaradi druge izkušnje plodonosnejše kakor pred njo; razloček je le ta, da si je pridobil v daljšem službovanju več prakse.

Ker ne napravlja druga izkušnja učitelja sposobnejšega za učiteljevanje, je ta za šolstvo kot tako brez pomena in ne pride v poštev. Krivično je torej, da se leta pred usposobljenostnim izpitom ne štejejo v službeni čas.

Ako je pa visoki deželnini zbor mnenja, da je ravno ta določba oni motor, ki sili učiteljstvo, da ne zanemarija svojega naobraževanja, naj jo vsaj v toliko izpremeni, da se v službeni čas ne štejejo samo ona leta, ki jih je preslužilo brez drugega izpita po dveletnem službovanju, ne da bi se zato zadostno opravilo.

VI. Vojaška leta. Razen tega je okrajšano učiteljstvo v primeri z uradniškim stanom tudi v tem, da se mu ne vštevajo v službeni čas aktivna vojaška leta. Na Kranjskem je do dvajset takih učiteljev, ki so služili tri leta pri vojakih in nekaj mej njimi se je udeležilo tudi okupacije Bosne. Kandidat, ki ga je usoda iztrgala iz študij za tri leta ter ga uvrstila mej vojake, je prišel na službovanje tri leta kasneje kakor njegovi bivši tovariši, ki so sedaj v vsaki zadevi za tri leta pred njim. To je posebno čutno sedaj, ko je uveden štatu. Oni, ki niso bili vojaki, prejemajo tri leta prej višjo plačo kakor oni, ki so zakrivili samo to, da so imeli krepko telo in zdrave ude, ter da so se morali mučiti za dom in cesarja v vojaški sukni. Ako uživajo državni uradniki to dobroto, da jim vštevajo vojaška leta v službeni čas, gre to po vsej pravici tudi učiteljstvu.

Povsem neopravičen je argument, s katerim se je do sedaj odbijala ta zahteva učiteljstva, češ, da je dotičnik sam kriv, da ni izvršil pred dvajsetim letom svojih študij. Saj je znano, da nismo imeli in tudi še sedaj nimamo tako razvitega šolstva, da bi imela vsaka vas svojo šolo, ter da so marsikaterega nadarjenega dečka poslali v šolo šele z 10.—12. letom, ker so šele takrat slučajno zapazili njegov talent. Da je torej pričel dotičnik svoje študije kasneje kakor drugi, ni njegova kriva, pač pa so bile temu vzrok neugodne krajevne šolske razmere.

V Ljubljani, 22. marca. Vojna proti Lippertu.

Nemški nacionalci na Českem so začeli novo vojno proti Lippertu, kateri se je radi znanih hujskanj Wolfocvov povsem odtegnil političnemu življenju. Lippert je izdelal svoj čas načrt jezikovnega zakona, radi katerega so ga nacionalci v svojih časopisih, na shodi in končno tudi osebno toliko časa napadali, da je odložil namesto niko mesto deželnega maršala za Češko

ter je odložil tudi svoj državnozborski mandat. Ker pa ima Lippert kot nadarjen mož širokega obzorja vzdlic vsemu še vedno velik ugled, je bil povabljen na sejo nemških zaupnih mož, ki so sestavljali program nemških zahtev za Češko. Lippert je upiral spravljivo ter je baje obvestil vlado o zahtevah čeških Nemcov. S tem je postal — pravita „Bohemie“ in „Ostdeutsche Rundschau“ — izdajalec! Zato zahteva Wolf, da z Lippertom noben pošten Nemec ved ne občuje, in da se ga izključi iz vseh društv... In čemu vse to besno sovraščovo? Wolf se menda boji, da bi vladu v svojem jezikovnem zakonu uvažila nemške zahteve ter s tem naredila konec obstrukciji! Brez obstrukcije pa se bo Wolfova slava in moč razpuhela v nič kakor megla, ko posije na njeno solnce!

Trozveza v francoski luči.

Pariški „Evénement“ je prinesel o trozvezi znamenit članek, kateri je velegledni „Mémorial Diplomatique“ ponatisnil v celiem obsegu, kar je baje posebnega pomena. V članku, ki je baje sad pomenka z visoko stopečo politično osebo v Avstriji, se naglaša, da so pridobili avstrijski Slovani v isti meri na ugledu in uplivu, v kateri so Nemci upliv in ugled izgubili. Na Ogerskem še cenijo trozvezo, toda ogerski upliv na zunanjou politiku celotne države je vsled naraščajoče moči Slovanov, zlasti Čehov, kako majhen. Okoli 24 milijonom Slovanov stoji 19½ milijona drugih narodov v Avstriji nasproti. Slovani so nasprotniki, Nemci in Madjari pa bolj ali manj zanesljivi pristaši trozveze. „Veliki bataljon“ stojí torej na strani Slovanov. Pri tem morajo Ogori še pomisliti, da imajo v svojem kraljestvu mnogo Slovanov, katerih število in upliv raste.... Trozveza — tako konča članek — bode torej svoje življenje končala v temi in le malo jih bo jokalo za njo, ki je napravila v resnici več praznega hrupa kot istinite koristi. „Münchener Allgemeine Zeitung“ trdi vsled tega članka, da kopijo Francozi in Čehi po skupnem načrtu trozvezi grob, ter obžaluje, da ne nastopi proti temu vladu in njeno časopisje.

Bodoči concilie.

Vsled težke bolezni papeža Leona XIII. bavijo se razni časopisi že z vprašanjem, kdo bodo bodoči papež, in imenujejo se imena najrazličnejših kardinalov, celo takih, ki so že dolgo mrtvi. Večina dobro informiranih listov je složna v tem, da prinese bodoči concilie veliko iznenadenje, kajti izmej vseh kandidatov za papeško mesto nima nihče posebnih šans. Conclava se udeleži k večjemu 50 kardinalov. 14 kardinalskih mest je izpraznjenih in vzpridi pa pečeve bolezni ni verjetno, da bi se mogel konzistorij še kdaj sniti. Vesti o neki zaroči kardinalov so navadna izmišljotina. „De Cesare“ piše, da bo naslednik Leonov govoril Italijan, in da se bo vršil concilie nedvomno v Rimu. Misliti na tujega papeža, ali celo na Američana, je nespatmetno. Jedeni ameriški kardinal je spisal o „poslaništvu Kristusa“ knjigo, radikatno pride pred cerkvene sodnike. Sicer pa tudi mej tujimi kardinali ni nobenega izrednega duha; vši kardinali so srednje nadarjeni. Najpodjetnejša je francoska skupina, toda glede republike ne jedina. Francoski kardinali bodo volili Rampollo, avstro-ogerski Serafini in Vannutellija, kateremu so naklonjeni tudi nemški kardinali. Jezuiti so za Rampollo, eventualno za Gottija ali Svampo. Ta štiri imena se imenujejo največkrat.

Položaj na Filipinih.

Amerikancem se godi slabo. Niti tega ne ved kolika je nasprotna vojska, kakšne načrte ima in od kod dobiva provijant. Aguinaldo se izogiblje vsaki večji bitki na odprtem polju ter le z manjšimi napadi škoduje Amerikancem, katerih velike čete silno veljajo. Američanski konzul je izjavil, da pač ne upa doživeti konca sedanje vojne. Insurgentje spreminjajo svoje stališča vsak čas. Američki generali sodijo, da je ustašev 20—100 000 mož, ki imajo izvrstno oružje ter rabijo brezdimni smodnik. Zarote domaćinov so na dnevnem redu; Američani ne zaupajo nikomur več. Vse Filipine so podobne sodu smodnika, okoli katerega gori. Američani so torej jako nervozni. Nasprotniki aneksije filipinskih otokov sila napadajo Mac Kinleya in njega vladu. Vse kaže, da se bo Amerikancem na Filipinih godilo kakor Špancem na Kubi, da bodo imeli le velikanske denarne in človeške žrtve, a vspeha nobenega!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. marca.

— **Osebne vesti.** Sodni pristav v Trstu g. J. T. Gentili je imenovan sodnim tajnikom istotam. Sodni tajnik v Pulju g. Viktor Devetak je premeščen v Gorico, avsultant g. Jurij Corazza pa je imenovan sodnim pristavom v Buzetu. — Cerkovnik v Kranju g. Fran Gabric je dobil častno svetinja za štiridesetletno zvesto službovanje.

— **Občinski svet ima v četrtek, dne 23. marca t. l. ob petih popoldne v mestni dvorani svojo izredno sejo.** Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Fin. odseka poročila: o računskih sklepih mestne hranilnice ljubljanske za l. 1898; o zadnji škontracijski mestne blagajnice; o nasvetu mestnega magistrata, da se naj pri loterijskem posojilu nabранa specijalna rezerva porabi za napravo nekaterih novih in za popravje nekaterih starih trotoarjev; o ponudbi vrtnarja Janeza Widerja za odkup nekolič sveta pod Tivoljem; o ponudbi stavne tvrdke Faleschini in Schuppner glede odkupa stavbišča ob Bleiweisovi cesti, event. ob podaljšanih Nunskih ulicah; o prošnji „Slov. tesarskega in zidarskega društva v Ljubljani“ za podporo; o prošnji „Slov. tesarskega in zidarskega društva v Ljubljani“ za podporo. IV. Stavbnega odseka poročilo: o zadevi naprave rampe mesto sedanjih stopnjic pred Tivolskim gradom. V. Šolskega odseka poročili: o nakupu kmetijskih orodij, modelov za mestne ljudske šole; o nakupu stenskih zemljevidov „Europe“ in „Zemlje in polutah“ za mestne ljudske šole; o porabi dotačije za božičnico na mestnem etroškem vrtcu. VI. Kuratorija mestne višje dekliske šole poročilo o porabi dotačij te šole v letu 1898. VII. Direktorija mestnega učitniškega zakupa poročilo: o zakupnih uspehih v l. 1898. VIII. Finančnega odseka poročili: o prošnji nekega mestnega uslužbenca za podporo; o mestne hranilnice vlogi glede znižanja obrestne mere za hipotečna in občinska posojila. IX. Regulačnega odseka poročila: o odstopu javnega sveta, kateri je vsled nove zgradbe pridobil Otmar Bambergova hiša; o odstopu javnega sveta, kateri je vsled nove zgradbe pridobil Klementine Pauerjeve hiša na Sv. Petra nasipu; o ponudbi Josipine Ronnerjeve za odkup njene male hiše na Emonski cesti; o ponudbi Marije in Avgusta Erzin za odkup njene njive v katastralni občini Spodnja Šiška; o prošnji J. C. Roegerja za povišanje priznane odkupnine; o ponudbi Antona Bizjaka za odkup sveta za cesto v Vodmatu; o ponudbi Vincenca Hanselna za odkup njegove hiše v Kolodvorskih ulicah; o ponudbi Antona Požlepa za odkup njegove hiše v Komenškega ulicah.

— **Novi reformator slovenskega gledališča.** Habemus papam — zaklicali smo, prebravši zadnje tri dopise o slovenskem gledališču v „Edinosti“. Imamo ga — hvala Bogu — novega voditelja slovenskega gledališča, v literaturi in glasbi izučenega ter estetičko silno izobraženega dramaturga, ki je poklican, pokazati narodu slovenskemu pot do višje izobrazbe in omike. — In kdo je ta nepoznati mož, česar luč je tako dolgo brlela pod polovnikom? Nihče drugi kakor gospod Ivan Križ. — Kdo je to, bi vprašal jeden ali drugi. Pa kaj osoba! Poslušajmo raji njegove modre nasvete. Gospod Križ je namreč nasprotnik slovenske opere in zahteva, da se popolnem odpravi in namesto nje goji jedino le drama, v prvi vrsti slovenska, potem pa druga slovenska. — V drami morajo pa sodelovati samo takoimenovane domače moži, če prav pred praznimi hišami. Saj ni treba konkurirati z nemškim podjetnikom. Prava škoda, če se prežene slovensko občinstvo v nemško gledališče! Dozdanji intendantni so sicer ustvarili stalno slovensko opero, ki se lahko meri z večjimi provincialnimi opernimi gledališči, toda kaj pomaga, če so zgolj nevedneži in estetičko neizobraženi diletantje, kajim je vodstvo gledališča le zabava in šport! Da bi bili ti gospodje intendantni imeli vsaj polovico toliko možgan, kakor jih ima gospod Ivan Križ, pa bi bilo vse dobro. Prav vam je! Namesto da ste žrtvovali toliko časa in denarja, namesto da ste se mučili leta in leta, raji bi bili prepustili vse delo razumnikom in estetičko izobraženim literatom. Vidite, kako se vam sedaj plačuje! Prihranili bi si v zahvalo ljubezniv kompliment,

da nič ne veste, da ste neizobraženci, in da je bilo vaše vedetno, tako zvano rodomljubno delovanje le šport in gledališču v pogubo. Vse kar ste doslej storili je le komato barbarstvo. Zato bode pa v znamenju idej gospoda Ivana Križa napočila že v boodi sezoni nova era estetičkega preporoda slovenskega gledališkega občinstva. Toraj na svidjenje!

— **Domači igralci in igralke** prirede v nedeljo, 26. t. m. izvanredno predstavo na korist gospode Danilovi, gdč. Slavčevi, gdč. Ogrinčevi in gg. Danilu, Verovšku in Lovšinu. Igrala se bo prvič velezanimiva narodna igra v petih dejanjih iz burnega časa kmetskih krvavih uporov leta 1573. „Za pravdo in srce“, katero je spisal Anton Medved in priobčil v „Domu in Svetu“. Dejanje se vrši na gradu Raki in v okoli i ter nastopijo historične osebe, kot so Barbara pl. Bela, grajšakinja na Raki in njen sin Erazem, Janez Krstnik Valvazor, grajšak na Turnu in v Krškem, Stefan Gregorjanec, grajšak v Mokricah in Krištof Ložan, grajšak na Belniku. Medvedova drama ima celo vrsto jako dramatičnih prizorov ter poetičnih mest ter bode zategadelj gotovo privabila čim največ občinstva. Naši domači igralci so zasluzili, da se jim izkaže zahvalnost.

— „**Planinskega društva**“ večer. V petek, 24. t. m., priredi „Slovensko planinsko društvo“ zadnji družbinski večer v tekoči zimski sezoni. Lokal: restavracija v „Narodnem domu“ na desno. Pričetek ob 8. uri zvečer. Na vzporednu je predavanje gosp. kontrolej Antona Trstenjaka: „Na najvišjih planinah“ in pa gosp. prof. Frančiška Levca: „Kako sem hodil pred 22 leti na Krn.“ Za zabavni del večera skrbel bo orkester pevskega društva „Slavec“. K temu večeru, na katerem se bo tudi razgovarjalo o izletih, katere namerava prirediti „Planinsko društvo“, vabljeni so društveniki in prijatelji društva kot dobro došli gostje.

— **Trgovci in konsumna društva.** „Slovenec“ je pisal v pondeljek, da bo za poštene trgovce tudi zanaprej dovolj dela in zaslужka, ako se oklenejo klerikalne organizacije. Lepo ilustracijo te trditve je dobiti v Dobropoljah. Ondotna trgovca Š. in B. sta se bila oklenila klerikalne organizacije, upajoč, da jima duhovščina pusti tudi zanaprej dela in zaslужka. A prevrila sta se. Klerikalna organizacija ju je vzliz temu uničila, in da si nista poprej s trudem in delom nekaj prištedila, bi bila danes na beraški palici. Mislimo, da je ta fakt zadosten odgovor „Slovencu“.

— **Sličica iz konsumnega društva.** Od nekod se nam piše: Voditelj necega konsumnega društva, ki je — kakor budi mimogrede omenjeno — duhovnik, zvabil je v pivnico omenjenega društva priletne starše lepega dekleta. Ko jih je zadostno opijani, smuknil je tihoma in polagoma, kakor pravi narodna pesem, v kočo, kjer je bilo dekle samo doma. Ker je dekle čakalo na svoje roditelje, bila so vrata odprta, tako da je voditelj konsumnega društva imel prosti vhod. Mož je že poprej večkrat prihajal v kočo in s primernim rekognosciranjem izvohal čumnato, kjer ima deva svoje ležišče. Do tega ležišča pritaval je tudi tisti večer ter postal tako nadležen, da mu je dekle, kakor pravi govorica v fari, iz postelje ušla. Njeno klicanje je privabilo dve priči, ki sta prišli na lice mesta, ko je poparjeni voditelj konsumnega društva klevno zapuščal kraj svojega brezuspešnega naskoka. Mi bi te lokalne sličice ne objavili, ker živimo neprestano v zavesti, da smo vsi ljudje grešniki, in da se kakor v vsakem drugem stanu tudi mej duhovniki nahajajo bolne ovce. Objavili smo pa vse to zategadelj, ker nam ta dogodbica živo spričuje, da zapeljujejo konsumna društva k pijačevanju in k nečistosti. Vsak daljši komentar je nepotreben.

— **Iz Postojne** se nam piše 21. t. m.: Danes popoludne pripeljala se je nadvojvodinja Gizela z Bavarskega incognito v spremstvu dveh dam na tukajšno postajo. Zaradi slabega vremena in ker ni bil prihod nič naznanjen, ni bilo nobenega voza pri vlaku. Načelnik postaje telefoniral je hitro po voz in naznanih prihod visokih gostov ravnateljstvu Jame. Šele čez tri četrt ure odpeljala se je iz postaje v „Grand Hotel“, od koder zopet v jamo in odpotovala ob polu 11. uri zvečer z brzovlakom v Beč. Navzoči so bili gosp. glavar Laschan in župan Vičič.

— **Koncert v Kranju** bo v soboto, dne 25. marca t. l. v prostorih Narodne čitalnice v prid godbe prostovoljne požarne brambe s prijaznim sodelovanjem gospe H. Pavšlarjeve, gosp. Ant. Skrivaneka, tamburaškega zboru slov. bralnega društva in čitalniškega pevskega zbara. Vzpored: 1.) V. G.: „Napred!“ Sušačka poputnica. 2.) Ant. Foerster: „Pjevajmo“, moški zbor. 3.) Winiawski: Legenda za gosli in glasovir, izvajata gospa H. Pavšlar in gosp. Ant. Skrivanek. 4.) Vj. Klaič: „Svračanje“, izvajajo tamburaši. 5.) Kamilo Mašek: „Strunam“, moški zbor. 6.) V. G. Brož: „Milica“, polka-mazurka, izvajajo tamburaši. 7.) Bériot: „Air varie“, gosli in glasovir, izvajata g. H. Pavšlar in g. Ant. Skrivanek. 8.) Ivan pl. Zajc: „Večer na Savi“, moški zbor. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. Preplačila se hvaležno vzprejemajo.

— **Telovadno društvo „Zagorski Sokol“** bode imelo svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 26. sušca t. l. ob 4. uri popoludne, v prostorih g. Pavla Weinbergerja, z običajnim vzporedom.

— **Nesreča.** V soboto je kurat Bratina v Gabrijah pri Adovčini delal umeštalni ogenj. Pri mešanju raznih tvarin je nastala eksplozija, ki je kuratu odtrgala levo roko in dva prsta desne roke, katera je vrgla skozi dvojno okno na cesto, ter ga sploh znatno poškodovala. Kurata so prepeljali v goriško bolnico.

— **Slovenska Čitalnica v Gorici** predi 25. marca v svojih prostorih besedo. Na vzporednu je godba, petje in dramatična predstava. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— **Posojilnica v Brežicah** darovala je za dobrodelenamene od čistega dobička leta 1898: Podpornemu društvu za visokošolce na Dunaju 15 gld., podpornemu društvu za visokošolce v Gradcu 15 gld., dijaški kuhinji v Celju 10 gld., dijaški kuhinji v Ptaju 5 gld., šolski kuhinji v Brežicah 20 gld., družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld. Načelstvo je pa darovalo iz svojega zaklada: Za Prešernov spomenik v Ljubljani 15 gld., godbenemu klubu v Celju 10 gld., Glasbeni Matici v Rudolfovem 5 gld., kat. podpor. društvu v Celju 10 gld., podpornemu zaklodu za zadruge slov. posojilnic 5 gld., „Naši straži“ 5 gld., Kranken-Unterstützungsverein slav. Hochschüler in Wien 5 gld., skupaj 140 gld.

— **Svarilo.** Znani agent Silvio Nodari v Vidmu (Udine) na Laškem vabi delavce v američanske rudokope in jim obeta plačila od 5 do 7 gld. na dan, češ, da so zadnji čas dobili v Ameriki rude v ogromni meri, tako, da se rabi več tisoč delavcev za več let. To je vse neresnično in ima le namen, ljudi zapeljati, da bi se oglastili pri Nodariju za izseljevanje v Ameriko. Gorje tistem, ki bi se podal po tej poti v Ameriko. Trpljenje in beda ga čakata, ne pa masten zasluzek, kakor ga obeta Nodari.

— **Tatvina?** Pri koncertu v „Narodni kavarni“ v nedeljo je bila nekemu visokošolcu odnešena zimska suknja iz rujavega sukna, z rujavo-žametastim ovratnikom in črno-križasto podlago. V žepu suknje so bile zimske rokavice in ključ od vežnih vrat. Mogoče bi pa tudi bilo, da je kdo suknjo zamenjal, ali po pomoti vzel. Dotičnik se prosi, da jo pošlje nazaj v „Narodno kavarno“.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 12. do 18. marca kaže, da je bilo novorojencev 23 (= 34.15 %), umrlih 22 (= 32.67 %), mejnjimi so umrli: za jetiko 5, za vnetjem soplilnih organov 3, vsled mrtvoudu 2, za različnimi boleznjimi 12. Mej njimi sta bila tuja 2 (= 9.09 %), iz zavodov 8 (= 36.3 %). Za infekcijoznimi boleznjimi je obolela, in sicer za vratico 1 oseba.

— **Priloga.** Današnji številki priložen je cenik tvrdke Gričar & Mejač v Ljubljani.

— **Berolinski kliniki proti medicinkam.** Na črnih deskah v berolinskem vseučilišču, na klinikah in v bolnicah je čitati oster protest proti temu, da se uče dame v družbi moških medicin, češ, da je to škodljivo resnobi študij ter javni morali. Zato zahtevajo kliniki, naj se bavijo dame s svojimi medicinskimi študijami mej seboj, ne pa v njihovi družbi.

— **Mož beseda.** Aprila meseca preteklega leta je grof Buonacorsi, huzarski kadet na Dunaju, kako nevarno ranil nekega delavca. Grof se je namreč približal

na cesti delavčevi nevesti ter jo je hotel spremiti. Misil je, da je sama, toda za njo je šel nje ženin in njegov brat. Grof je takoj postal precej usiljiv, ko ga doide delavec, kateri je hotel braniti svojo nevesto; kadet je takoj potegnil sabljo ter je delavca na glavi jako nevarno ranil. Pri redarstvu se je izkazalo, da Buonacorsi ni imel vsled nekega pregreška več pravice nositi vojaške uniforme. Obsojen je bil radi napada na delavca na jedno leto ječe in plemstvo je izgubil. Toda ko bi bil imel nastopiti svojo kazeno, je z Dunaja izginil. Pozneje je došlo iz Španije grofove domovine, pismo, v katerem je poročal Buonacorsi, da mora v vojno proti Ameriki; ako se vrne iz nje, hoče gotovo potem prestati svojo kazeno. — Kakor se čuje, se je Buonacorsi te dni res vrnil na Dunaj, da pojde v zapor.

* **Ljubavna drama.** Mladi muzik Kaplan na Dunaju je ljubil neko dunajsko gospodičino, toda njeni stariši so bili proti zvezi hčerke z muzikom. Te dni pa sta zaljubljenca ubehala v Wiesbaden ter se nastanila v ondotnem hotelu. Stariši pa so zvedeli kje sta; prišli so torej in odveli — vzliz vsem prošnjam — hčerko seboj. Kaplan se je vsled tega pričo starišev in obupanega dekleta ustrelil v prsa.

* **S čim se bavi kitajski cesar.** Kakor znano, je kitajska cesarica-vdova s silo pregnala mladega cesarja, ker je hotela sama vladati. Dolgo ni nihče vedel, kje biva pregnani cesar in je li še sploh živ; sedaj pa se je zvedelo, da je zaprt na nekem otoku. V začetku je bil baje vsled svoje žalostne osode jako nesrečen, a potolažil se je in zdaj se po cele dneve zabava z dresiranjem opic in koz. Zares, uprav kraljevska zabava! Morda bo imel kitajski cesar z dresiranjem opic več uspehov, kakor jih je imel s svojim vladanjem!

* **Grozen požar.** V New-Yorku je zgorzel velikanski „Windsor hôtel“. Ko je šla mimo hotela neka procesija, se je užgal zastor pri nekem oknu in z neverjetno nagnostjo je stal ves hotel v plamenu. Zgorelo je 40 ljudij. Neka dama je skočila iz V. nadstropja na ulico ter ostala mrtva. Neki mož je skočil skozi okno ter padel nekemu mimočemu na glavo. Bila sta oba mrtva. Neka dama je skočila skozi okno, prisreda naravnost iz — kopeli. Skočile so za njo še štiri dame ter se ubile. Vseh ljudij skupaj, ki so bežali pred plameni skozi okno je bilo baje okoli 100. Požarna brama je resila 50 ljudij. Svakinja Mac Kinleya tudi pogrešajo. Velikanski hotel je zgorel v jedni urri do tal. — Listi poročajo danes, da je zgorelo 12 žensk in 2 moška, 34 je ranjencev, 50 do 70 ljudi pa pogrešajo. Posestnik hotela je zblaznil; njegova žena in hči sta se ubili, ko sta planili skozi okno na ulico.

Književnost.

— **Knjige Matice Hrvatske.** Matica Hrvatska je ravnokar razposlala svojim članom letošnje knjige. Dobil je vsak devet krasnih knjig, in sicer: 1.) Hoić: Slike iz občega zemljopisa (Rusija). Peta knjiga. (399 str.) 2.) Rabar: Poviest najnovijega vremena od 1. 1815 do 1. 1878 (527 str.) 3.) Lobmayer: Čovjek i njegovo zdravlje. (190 str.) 4.) Nemčić: Izabrana djela. Uredio i uvod napisao Milivoj Šrepel. (404 str.) 5.) Sinkiewicz: Pripoviesti. Preveo Ivan Gostiša. (284 str.) 6.) Kranjčević: Izabrane pjesme. (244 str.) 7.) Tomić J. E.: Zmaj od Bosne. Pripoviest. Drugo izdanje. (196 str.) 8.) Mulabdić: Zeleno busenje. Pripoviest. (244 str.) 9.) Leskovar: Sjene ljubavi. Pripoviest. (124 str.) Dalje je izdal Matica letos še dve knjigi, katere dobe člani po znižani ceni: 10.) Ksenofon: Izabrani spisi. Dio prvi (Kirupedija). Preveo i uvodom popretio Stj. Levc. (255 str.) Za Matične člane cena 1 gld.) 11.) Šrepel: Rimска književnost i latinski jezik. (147 str.) Za Matične člane cena 60 kr.). Skoraj se bode razposlala še dvanajsta knjiga: 12.) Hrvatske narodne pjesme. Dio prvi Junačke pjesme (Muhamedovske). Knjiga treća. Uredio dr. Luka Marjanović. (Cena za člane 1 gld. 50 kr.)

Telefonična in brzjavna poročila.

Deželni zbori in državni zbor. Dunaj 22. marca. Vlada se je odločila, da sklice tirolski, goriški, tr-

žaški in istrski dež. zbor šele po Veliki noči. S tem odpadejo vse kombinacije, da se državni zbor snide že koncem meseca aprila.

Wolf proti dinastiji.

Dunaj 22. marca. Sinoči so imeli nemški radikalci v četrtem dunajskem okraju shod, na katerem je Wolf napadal dinastijo, vsled česar je bil shod razpuščen.

800.000 gld. v nevarnosti.

Dunaj 22. marca. Posestnik tukajšnjega koloseja je prišel v denarne stiske in utegne napovedati bankerot. Na njegovo hišo mu je kranjska hraničnica posodila 800.000 gld.

Proti § 14.

Gradec 22. marca. Klub nemškoliberalkih deželnozbornih poslancev je sklenil, v prvi seji po Veliki noči nasvetovati proti porabi § 14. in se radi skupnega postopanja dogovoriti z nemškimi nacionalci.

Celovec 22. marca. Nemški nacionalci so v današnji seji deželnega zbra stavili predlog, naj dež. zbor protestira proti porabi § 14. Dež. predsednik je izjavil, da bi s tem dež. zbor prekorčil svoj delokrog, a vzliz tez izjavi pride predlog na dnevni red prihodnje seje.

Jezikovni zakon.

Praga 22. marca. „Narodni Listy“ poročajo, da je neosnovana govorica, da je zadnji ministerki svet že odobril načrt jezikovnega zakona.

Apponyi in Cislitvanska.

Budimpešta 22. marca. Vodja madjarske narodne stranke izjavil je v pogovoru z urednikom „Daily Chronicle“ in na vprašanje, če bodo Madjari uplivali na korigi cislitvanskih Nemcev, da so razmere danes vse drugačne kakor so bile 1. 1871, ko je Andrassy strmoglavl Hohenwarta, da so Nemci izgubili hegemonijo, in da mej seboj nimajo nobene politične kapacitete, vsled česar se Madjari ne bodo zanje zanimali.

Narodno gospodarstvo.

— **Državne železnice.** Pri XVII. srečkanju prioritetenih obligacij I. izdaje in pri XXI. srečkanju prioritetenih obligacij II. izdaje Prve ogersko-gališke železnice, vršivšem se o navzočnosti c. kr. notarja dne 1. marca so bile z vzdiganjem serij izžrebane: prioritetenih obligacij I. emisije številke 29501 do 29851, to je 331 komadov, prioritetenih obligacij II. emisije številke 2119 do 2249, to je 131 komadov. Nominalna vrednost teh izžrebanih prioritetenih obligacij se izplača, in sicer I. emisije od 1. septembra 1899, II. emisije od 1. julija 1899 in je pri tem oddati originalne obligacije z vsemi, k njim spadajočimi, po tem trminu zapadajočimi kuponi S 1. septembrom, oziroma s 1. julijem 1899 preneha nadaljnje obrestovanje teh obligacij in se od zneska, kateri se zanje izplača, odbije vrednost tistih kuponov, kateri po tem trminu zapadejo, a se niso izročili blagajni. Od prejšnjih srečkanj še niso dvignjeni zneski za naslednje izžrebane obligacije: Prioritetnih obligacij I. emisije številke: 5225, 18657, 18658, 18659, 21000, 52001, 52002, 52003, 52004, 52005, 52037, 52038, 52046, 52047, 52048, 52076, 52100, 52168, 52172, 52173, 52174, 52175, 52176, 52177, 52178, 52179, 52180, 52181, 52182, 52215, 52216, 52246, 52256, 53002, 53010, 53011, 53012, 530

Darila.

Uredništvo našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Slavna Savinjska posojilnica v Žalcu 40 K. — G. Mimica Kramarskič-Ravnkar je v Radečah pri Zid. mostu 8. pošljatev iz nabiralnika v hiši starišev 10 K. — G. Julij pl. Maier v Dolu nabral v veseli družbi omizja 3 K 80 vin. — Skupaj 53 K 80 vin. — Živeli vsi rodoljubni darovalci!

Za Prešernov spomenik: Sl. Savinjska posojilnica v Žalcu 50 K. — G. Hinko Drugovič, učitelj v Ptaju 28 K kot prebitek mornarico-godbenega večera v Narodnem domu. — Skupaj 78 K. — Slava načelstvu narodnega zavoda zavedne Savinjske doline in Ptujskim rodoljubom za darilo. Vivant sequentes!

Za prebivalce mest, uradnike i. t. d. Proti težkotaj prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebitno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seiditz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen v topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštrem povzetji razpoljila to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni Škatljica, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 Škatljice se ne pošljeta.

Meteorologično poročilo.

Vihina nad morjem 3082 m. Srednji srednji tlak 7360 mm.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predv. k uram
21. 9. zvečer	727.2	-18	sl. szahod	oblačno		
22. 7. zjutraj	732.5	-5.3	sr. svzhd	pol. oblač.		
2. popol.	732.4	-0.7	sr. svzhd.	pol. oblač.		14.2

Srednja včerajšnja temperatura -0.9°, normale: 4.6°.

Dunajska borza

dn. 22. marca 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		85	
Avstrijska zlata renta	120		10	
Avstrijska kronska renta 4%	100		75	
Ogerska zlata renta 4%	119		80	
Ogerska kronska renta 4%	97		70	
Avstro-egerske bandne delnice	917			
Kreditne delnice	367		75	
London vista	120		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59		021/2	
20 mark	11		79	
20 frankov	9		56	
Italijanski bankovci	44		30	
C. kr. cekini	5		67	

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERSEC, Ljubljana, Št. 3. Šrečna na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Trgovski pomočnik

Špecerijske stroke, izurjen, želi spremeniti službo v Ljubljani ali na deželi.

Ponudbe vzprejemo upravnemu „Slov. Naroda“ pod „A. J.“.

Šentjanjski premog v kosih

50 kg. **48** krajc.

10 vreč skupaj po 46 krajc., v Ljubljani vsakemu na dom stavljen. Večje množine po dogovoru se cenejo priporoča.

Anton Gerkman.

Naročila prosijo se za sedaj na me. Marijin trg št. 1, II. nadstropje, ali po telefonski št. 32.

Moji razpečevalci po mestu nosijo rudeča čepice.

Učenec

se vzprejme pri tvrdki

Konrad Šumi & Co.
„Pri novi tovarni“.

Otročje vozičke

priporoča po najnižji ceni

J. J. Naglas

Ljubljana

Turjaški trg št. 7.

Gotovo pomagajo

slošno priznane (1650—9)

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete

pri pomakanju teku, želodčnih bolezni in slabosti, pokvarjenem želodcu. Pristne v zavojkih po 20 kr. se dobivajo v Je-karni pri zlatniku orlu** pri železnom mostu in pri U. pl. Trnkocnyju v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Spretno blagajničarico

slovenskega in nemškega jezika ter računstva zmožno, sprejme takoj (545-2)

Jakob Zalaznik, Stari trg št. 21.

Firm. 72.

Posam. II. 29.

Razglas.

Pri c. kr. deželnem kot trgovinski sodniji v Ljubljani se je izvršil vpis firme:

(552)

„Josef Jaklič“

za trgovino z mešanim blagom in Jožeta Jakliča, trgovca v Smartnem pri Litiji, kot imetelja te firme v register za posamezne firme.

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani
oddelek III, dn. 17. marca 1899.

Tako se proda ali dá v najem

lepa hiša

z dobro obiskano gostilnico, ki je blizu Borovlj, torej pripravna za vsako obrt. Ima tudi prostorno gospodarsko poslopje, vse v dobrem stanu; polja in gozda je vkljup okoli 58 oralov. Ugodni kupni in plačilni pogoji.

Več pove Alojz Antonič v Borovlj (Ferlach) na Koroškem.

(540—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavem od dne 1. oktobra 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Pregi čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osnovni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selthal Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linu, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osnovni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osnovni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. populorne osnovni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostrost, Bregenc, Curb, Genevo, Pariz, čez Klojno-Reiffing v Steyr, Linca, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francovne vare, Karlove vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten. — **Pregi v Novo mesto in v Kočevje.** Mesani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popularde, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Pregi v Trbižu.** Ob 5. uri 46. m. zjutraj osnovni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovin varov, Hebra, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Brezence, Inostrost, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popularde osnovni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osnovni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovin varov, Hebra, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Brezence, Inostrost, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — **Pregi v Novo mesto in v Kočevje.** Mesani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popularde in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popularde, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m.

(1)

Odkovan na razstavah: Velike Mežirice, Holešov, Prostejov, Prerovo, Tišnov, Humpolec.

Potrebna in koristna darila za vsako priliko!

Češki krščanski specijalni zavod za platno!

Svoji k svojim!

Viljem V. Vejman

izdelovalec platnenega, pavolnatega in damastnega blaga

v Prostějovem na Moravi

priporoča lastne tkalne izdelke na roko po zmernih cenah in najboljši kakovosti: celoplateno domače in beležno platno vseh širokosti: in finosti, platno za pleše do 24 cm, damaste: gradle, namizne prte in blago, obrisače, servisete, bele in barvane za t, 12 in 24 oseb, otirače, platno in pavolnat kanefas, robe, bele in barvane, platnene, pavolnate in svilnate, inlet in angin za siuke, oksford, krijet, bleččuti pralni zefir in šotsko blago za damsko obleko. platna: pavolnata, ruska, za žimnice, slaminke, zastore itd., trilhe, ſifon, floridas, kreton, piké, barbent, satin, brilantit itd., itd.

Ugodna darila (1953—34)

in potrebe za gospodinjstvo.

Lastni izdelki.

Trgovcem se blago ne pošilja.

Kot strokovnjak in samoizdelovalec lahko najbolje postreže.

Vzori in ceniki na zahtevanje.

Naročeno blago pošilja se le po poštrem povzetji.

Poseben oddelek za razpošiljanje pod osebnim vodstvom.

Opreme za neveste od 50 gld. do 2000 gld. so vedno v zalogi.

V soboto, 25. marca 1899

veliki vojaški

KONCERT

v Sokolovi telovadnici

„Narodnega doma“.

Vstopnina 20 kr.

Začetek ob 8. uri.

Ivan Mayr
restavrator.

(551—1)

(550—1)

(551—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)

(550—1)